

JOAN CELIA

Diada pel país

El 6 de maig ja té un lloc dins la memòria històrica del nacionalisme mallorquí. L'únic precedent es la gran manifestació del 29 d'octubre de 1977 en favor de l'autonomia. Pel que fa al nombre de manifestants, probablement només l'esmentada manifestació del 77 i la del 92 en favor de la llei d'espais naturals es poden comparar amb la diada del 6 de maig. Per entendre la importància del fet que entre 25.000 i 30.000 mallorquins es manifestessin en favor de la llengua i la identitat, només cal veure què representen proporcionalment: Mallorca té uns 600.000 habitants; la diada va concentrar, doncs, prop del 5% de la població absoluta de l'illa.

L'èxit va sorprendre fins i tot els organitzadors. L'Obra Cultural Balear esperava una

La diada en favor de la llengua i la identitat balear aconseguí reunir 25.000 mallorquins a Ciutat de Mallorca per defensar el català.

assistència nombrosa, però mai tan massiva. Els actes que durant el dia s'havien fet —cercaviles, teatre...— havien congregat bastant gent però res semblant a la gernació que es va reunir a les sis de l'horabaixa. A dos quarts de sis encara no s'hi veia molta animació. De sobte, en poc més de deu minuts tot el centre de Palma es va veure inundat per dotzenes de milers de mallorquins. L'OCB havia previst que la cadena humana es torbàs una hora a passar-se el manifest que havia de lliurar a la seu del Govern. L'hora prevista es va convertir en més de dues per mor de la gernació present. Així i tot el manifest, que havia de passar de mà en mà, no va poder arribar a moltíssima gent, senzillament perquè no hi havia temps. A la plaça de ses Drassanes, final del recorregut i seu del Go-

JOAN CELLIÀ

vern, només una part molt petita va poder veure el manifest. Pràcticament una hora abans d'arribar-hi el manifest, ja era completament plena de gent. La Rambla, es Born, ses Drassanes... poques vegades el centre de Palma ha vist tanta gent.

L'escriptor Antoni Serra, el pintor Nils Burwitz i la professora Encarnació Vinas -vídua de Josep M. Llompart-, tots tres acompanyats pel president de l'Obra Cultural Balear, Antoni Mir, iniciaren la cadena. Darrere d'ells s'anava formant la manifestació que, al cap de dues hores, arribava a la plaça de ses Drassanes, on es va llegir el manifest reclamant dels poders públics atenció cap a la normalització del català. "Hem vingut aquí gent de tota l'illa per dir en veu alta i clara que ens sentim compromesos amb la defensa de la llengua de Mallorca, la llengua catalana. Durant més de set segles els mallorquins ens hem mantingut fidels a la nostra llengua. Però avui, a tombant de segle i mil·lenni, la llengua, la cultura i la identitat dels mallorquins es troben en perill. És necessari un nou

El passat 6 de maig, igual que al País Valencià, passarà a la història de les Illes com una fita de mobilització ciutadana en favor de la llengua i la cultura pròpies. Si bé Gabriel Canellas no va recollir el manifest que havia passat de mà en mà per la cadena humana, l'èxit de la convocatòria va desbordar les previsions i representa un toc d'atenció cap a la política lingüística del Partit Popular.

impuls i un renovat esperit per continuar essent qui som."

Després dels parlaments el president de l'OCB, acompanyat pels representants d'altres organitzacions convocants de la diada, anaren a la seu del Govern. En teoria el manifest havia de ser lliurat al president Canellas. El president, però, no hi era, tal i com ja preveïen els organitzadors. Canellas va delegar en el conseller de Cultura, Educació i Esports, Bartomeu Rotger. Rotger va minimitzar la importància de la manifestació: "No la consider un toc d'atenció perquè és a les eleccions on els ciutadans trien democràticament, com passarà d'aquí a uns dies". El conseller va dir que la manifestació havia estat utilitzada per partits polítics, però que ell i el seu govern continuarien "treballant en la mateixa línia des de la llibertat i la tolerància".

Dies abans el conseller va assistir, juntament amb Canellas, a la inauguració d'una associació, Sa Nostra Terra, de caràcter presumptament cultural i presidida per un dels candidats del PP a l'Ajuntament de Palma.

BON GOVERN per Mallorca

**PERE
SAMPOL**
per President

Honestedat i Eficàcia

PAÍS

Aquesta associació, que va ser convidada a sumar-se a la diada per l'OCB, va fer un comunicat en què rebutjava la seva participació "perquè és una diada més política que cultural". Les organitzacions convocants de la diada i molts observadors consideren que la fantasmagòrica associació presumptament cultural ha estat creada pel PP amb la intenció de llevar protagonisme a l'OCB i d'alguna manera, contestar la creixent influència de l'entitat presidida per Mir. El PP mai no ha vist amb bons ulls el "catalanisme" que representa l'OCB. Fins ara no s'havien enfrontat, segurament perquè políticament no se sentien prou forts. Les expectatives d'obtenir majoria absoluta explicarien, segons fonts de l'OCB, aquesta intensificació de l'animadversió envers aquesta entitat cultural.

I el futur? Caldrà esperar a veure què passa el dia 28. Si el PP obté majoria absoluta, totes les fonts consultades no dubten que la guerra lingüística s'intensificarà. Un professor de català el mateix dia analitzava així la situació: "De fet, l'únic que passa és que ells estan contra nosaltres i nosaltres contra ells; nosaltres defensem el català i ells el castellà, això és tot; fins ara deien que aquí a les Illes no hi havia conflicte lingüístic. Doncs ja en tenen, de conflicte. A partir d'ara els dos bàndols aniran prenent posicions i atacant-se. Per ventura hauria d'haver passat ja fa molt anys, però bé, a la fi l'Obra Cultural s'adonat que amb el PP no cal més que l'enfrontament". Almenys en una cosa té raó: la guerra no s'atura. L'OCB ja ha fet públic que la campanya "Acció per construir un país" no s'atura després del dia 6 de maig. Novament el conseller Rotger serà l'objectiu. "La primera batalla ens temem que haurà de ser inexorablement per aconseguir la derogació de l'ordre Rotger i la vertadera implantació del català a les escoles de Mallorca amb un calendari concret", diu Antoni Mir. Una segona passa serà una campanya, prevista per al segon semestre d'enguany, per aconseguir una televisió balear. L'OCB insisteix: "El gran èxit de la diada s'ha de considerar com una estirada d'orelles i un toc d'atenció al Govern Balear, les institucions i els partits perquè es banyin en la defensa de la llengua pròpia i de la cultura i la identitat del nostre país. La gran presència de ciutadans al carrer ens ha donat cent cavalls de força i a partir d'ara intensificarem les acusacions, en sintonia amb tota la gent que està preocupada pel futur de la llengua, perquè es desbloqui l'actual *status quo* i, governi qui governi a les institucions locals i autonòmiques després del 28 de maig, hi hagi una vertadera política lingüística que doni vida, abans que l'ase sigui mort de rialles, als bells principis enunciats a l'Estatut i a les lleis vigents." **Miquel Payeras**